

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0498

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 30.10.2015
podpis: [signature]

MINISTERSTVO VNITRA
Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Č.j. : VS-4383/835.3/2-2014

Praha 14. října 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. Toropovo – Rusko, státní občan Ukrajiny, trvale bytem
) udělení státního občanství
České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Žadatel podal dne 4.12.2013 prostřednictvím Krajského
úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky.
Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 4.4.2014, a tímto dnem bylo zahájeno
správní řízení o udělení státního občanství. Žadatel má na území České republiky
povolen trvalý pobyt od 8.1.2008. Žadatel uvedl, že je vdovec, manželství uzavřel
dne 12.8.1978, jeho manželka, a, nar. zemřela
na Ukrajině dne 30.10.2010. Žadatel má dvě, dnes již zletilé děti,
nar. Kazachstán, a, nar. Ukrajina.
Žadatel je státním občanem Ukrajiny.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 10.2.2015 v souladu
s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších
předpisů, (dále také „správní řád“), informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo
dne 4.4.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky,
ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), správní řízení
o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byl poučen,
že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu,
navrhovat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí
a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
Dle ustanovení § 59 správního řádu byl zároveň žadatel předvolán k ústnímu jednání
na Ministerstvu vnitra dne 18.3.2015, a to za účelem zjištění skutečností relevantních
pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky,
resp. posouzení možnosti jejich prominutí, a předložení podkladů vyjmenovaných

v usnesení Ministerstva vnitra. Žadatel se dopisem doručeným na Ministerstvo vnitra dne 11.3.2015 písemně z nařízeného jednání omluvil; uvedl, že potřebuje více času na zajištění dokladů, které si Ministerstvo vnitra vyžádalo. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 31.3.2015 bylo správní řízení opětovně přerušeno do 29.4.2015, a žadatel byl na tento den předvolán k ústnímu jednání na Ministerstvu vnitra za účelem zjištění skutečností relevantních pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. posouzení možnosti jejich prominutí, a předložení podkladů pro rozhodnutí.

Žadatel se k jednání na Ministerstvu vnitra dostavil dne 29.4.2015; z požadovaných dokladů doložil pouze část. Žadatel byl již usnesením Ministerstva vnitra ze dne 10.2.2015 vyzván k předložení dokladů prokazujících zdroje jeho příjmů v posledních 10ti letech, a to včetně příjmů z pronájmu a příjmů plynoucích ze zahraničí. Žadatel žádné relevantní doklady Ministerstvu vnitra nepředložil. K nahlédnutí pouze doložil informaci o aktuálním zůstatku na účtu vedeném u Československé obchodní banky. Dále žadatel uvedl, že od listopadu 2014 dostává ze zahraničí starobní důchod ve výši 7 000 rublů; doklad o přiznaném důchodu k dispozici nemá. Dopisem Ministerstva vnitra ze dne 1.9.2015 byl žadatel informován o možnosti nahlížení do spisu a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě do 18.9.2015. Žadatel této možnosti využil dne 16.9.2015. Při jednání na Ministerstvu vnitra mimo jiné žadatel uvedl, že maluje obrazy, a to jen na Krymu, kde se každý rok zdržuje jeden až čtyři měsíce. Dále doplnil, že příjem z prodeje jeho obrazů a finanční podpora od syna činí cca ročně 15 000 dolarů. Žadatel prohlásil, že na území České republiky nepodává příznání k dani z příjmů fyzických osob. Ministerstvo vnitra upozornilo žadatele, že pokud je rezidentem na území České republiky, je jeho povinností podávat daňová příznání z příjmů v zahraničí. Žadatel uvedl, že ve lhůtě 14ti dní se písemně vyjádří, domnívá se však, že nemá povinnost na území České republiky daňové příznání podávat. Žadatel nedoložil Ministerstvu vnitra do dnešního dne vyjádření, z jakého důvodu jako daňový rezident nepodává na území České republiky příznání k dani z příjmů fyzických osob.

Žadatel je držitelem cestovního pasu Ukrajiny č. C , který byl vydán dne 24.12.2014 s platností do 24.12.2024. Ke svým cestám do zahraničí za uplynulých pět let ke dni podání žádosti žadatel uvedl, že cestuje každý rok pouze na Krym na dobu 1 až 4 měsíců, a před třemi roky navštívil na jeden den Drážďany. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 16.9.2015 žadatel prohlásil, že se na území České republiky převážně zdržuje.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hlavní město Prahu a Středočeský kraj (dále také „VZP ČR“ nebo „zdravotní pojišťovna“). Do spisu založil informace o pojištění s výpisem za období od 8.1.2008 do 18.2.2015, tzv. registrační údaje, a Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 8.1.2008 do 20.4.2015, tzv. pracovní vyúčtování. Z předložených dokladů vyplývá, že žadatel je po celou dobu povoleného trvalého pobytu samoplátcem pojistného, veden v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále také „OBZP“), a měl tak sám povinnost hradit platby pojistného ve stanovené měsíční výši, naposledy od 1.1.2015 ve výši 1 242 Kč. Žadatel jako samoplátce pojistného platbu pojistného za období 4/2010 ve výši 1 080 Kč uhradil se zpožděním 204 dní dne 30.11.2010. V návaznosti na zvýšení minimální mzdy z 8 500 Kč na 9 200 Kč se od 1.1.2015 změnilo i měsíční pojistné pro OBZP z 1 148 Kč na 1 242 Kč. Žadatel tuto změnu včas nezaznamenal, a v roce 2015 měl

vykázán nedoplatek pojistného ve výši 94, a to po dobu tří následujících měsíců, tj. ke dni 9.2.2015, ke dni 9.3.2015 a ke dni 8.4.2015. V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění vyměřila zdravotní pojišťovna žadateli za rok 2010 penále ve výši 110,16 Kč, které žadatel uhradil dne 14.4.2011.

Na základě výše uvedeného žadatel tak nesplňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“, a to na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Žadatel uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství, že se na území České republiky zdržuje od roku 2002. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 29.4.2015 uvedl, že na území České republiky nebyl nikdy výdělečně činný. Doplnil, že má obchodní podíl v obchodní společnosti , s.r.o., jehož jednatelkou je jeho dcera; co je předmětem činnosti této obchodní firmy žadatel neví. Dále žadatel prohlásil, že příjem ze zisku obchodní společnosti žádný neměl. Žadatel uvedl, že má příjem z pronájmu nemovitosti na Krymu, a z prodeje svých uměleckých děl – obrazů, a finančně je také podporován svým synem, který ve své galerii na Krymu prodává obrazy žadatele. Dále žadatel uvedl, že od listopadu 2014 dostává ze zahraničí starobní důchod ve výši 7 000 rublů. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 16.9.2015 žadatel upřesnil, že příjem z prodeje jeho obrazů a finanční podpora od syna činí ročně cca 15 000 dolarů. Žadatel byl již usnesením Ministerstva vnitra ze dne 10.2.2015 a následně usnesením Ministerstva vnitra ze dne 31.3.2015 vyzván také k předložení dokladů prokazujících zdroje jeho příjmů v posledních deseti letech, a to včetně příjmů z pronájmu a z příjmů plynoucích ze zahraničí. Žadatel ke své žádosti nedoložil žádné relevantní doklady, rovněž nepředložil doklad o přiznaném starobním důchodu.

Vzhledem k tomu, že žadatel má příjmy z pronájmu nemovitosti v zahraničí (Krym-Ukrajina) a dále má příjmy z prodeje svých obrazů, si Ministerstvo vnitra vyžádalo přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2009 až 2014 nájemní smlouvu z pronájmu nemovitosti v zahraničí, doklady o úhradě nájemného za pronájem nemovitosti v zahraničí, a vyjádření žadatele, na základě jaké skutečnosti v České republice jako daňový rezident nevykazuje příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině, a z prodeje jeho obrazů v zahraničí. Žadatel prohlásil, že přiznání k dani z příjmů fyzických osob na území České republiky nepodává, a dne 16.9.2015 uvedl, že se k této skutečnosti písemně vyjádří. Požadované doplnění žadatel Ministerstvu vnitra do dnešního dne nedoložil, a ani nepožádal o prodloužení lhůty k doložení doplnění.

K tomuto Ministerstvo vnitra uvádí, že na území České republiky je stěžejním zákonem v oblasti daní zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o daních“). Poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají povinnost odvést daň z příjmů plynoucích ze zdrojů v České republice i z příjmů ze zahraničí. Příjmy ze zdrojů v zahraničí se rozumí příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí a podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje stanovené v zákoně o daních z příjmů. Položky snižující základ daně a odčitatelné položky podle zahraničních právních předpisů není možné při stanovení základu daně použít. Výdaje, které byly vynaloženy na příjmy vyňaté

dle mezinárodní smlouvy o vyloučení dvojího zdanění, nemohou být daňově uznatelnými. Proto, aby se zabránilo dvojímu zdanění, je obsaženo v zákoně o daních z příjmů ustanovení o vyloučení tohoto zdanění. Česká republika má s několika zeměmi uzavřeny smlouvy o vyloučení dvojího zdanění. Jestliže s některým státem smlouva uzavřena není, pak se upravuje vyloučení dle zákona o daních z příjmů pouze v případě příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Daň, která se zaplatí v zahraničí, se musí prokázat potvrzením zahraničního správce daně. V některých případech lze také potvrzení o dani zaplacené v zahraničí prokazovat potvrzením plátce příjmů nebo depozitáře o sražení daně. Česká republika má s Ukrajinou uzavřenu Smlouvu č. 103/1999 Sb., o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku, která byla podepsána dne 30.6.1997 mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti). Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku. Daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou v případě Ukrajiny daň ze zisku podniků, daň z příjmů občanů (nazývaná také jako „ukrajinská daň“), a v případě České republiky daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob a daň z nemovitostí (nazývaná také jako „česká daň“). Povinností žadatele bylo tedy na území České republiky podávat daňové přiznání a uvést v daňovém přiznání příjmy z celého světa, i ty, které už zdanil v zahraničí, tedy konkrétně příjmy z pronájmu jeho nemovitosti na Ukrajině a příjmy z prodeje jeho obrazů. Daňové přiznání musí podat nejen ti, kteří pracují v České republice, ale i ti, kteří si vydělávají v zahraničí. Žadatel je v naší zemi daňovým rezidentem, a daňová povinnost se tak vztahuje na celosvětové příjmy, tzn. žadatel má povinnost přiznat a zdanit nejen příjmy z České republiky, ale rovněž příjmy ze zahraničí. Podle zákona o daních z příjmů je rezidentem osoba, která má na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce). Výjimku tvoří osoby, které se v České republice zdržují pouze za účelem studia nebo léčení. Žadatel tak na základě skutečnosti, že má bydliště v České republice, je považován dle článku č. 4 příslušné Smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a vládou Ukrajiny za daňového rezidenta České republiky. Žadatel je tak povinen podávat v České republice přiznání k dani z příjmů fyzických osob za příslušný rok a uvést do daňového přiznání, které musí podávat v České republice z titulu svého rezidenství, veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Žadatel tím, že nepodává daňová přiznání, závažným a hrubým způsobem porušuje své povinnosti na úseku daní. Ministerstvo vnitra si vyžádalo od žadatele kopie přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2009-2014, kopii nájemní smlouvy z pronájmu nemovitosti v zahraničí a následně také vyjádření žadatele, na základě jaké skutečnosti v České republice jako daňový rezident nevykazuje příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině. Žadatel do dnešního dne nedoložil žádné doklady, nepodal vysvětlení, a ani nepožádal o prodloužení lhůty za účelem doložení dokladů.

Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj, elektronicky podepsáno dne 9.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti

o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1, § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 9.12.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk ze dne 9.12.2013, v němž je uvedeno, že žadatel není veden v registru osob samostatně výdělečně činných. Dále žadatel doložil za obchodní firmu D. s.r.o. výpis z obchodního rejstříku, z něhož vyplývá, že obchodní firma byla zapsána dne 16.10.2000, předmětem jejího podnikání je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, a zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb. Statutárním orgánem (jednatelkou) je dcera žadatele, a žadatel je jedním ze společníků. Za výše uvedenou obchodní společnost doložil žadatel potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno 20.2.2015, v němž správce daně potvrzuje ke dni 19.2.2015 neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 25.2.2015, z něhož vyplývá, že obchodní společnost nemá ke dni 25.2.2015 nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přirážce k pojistnému.

Žadatel uvedl, že žije na adrese trvalého pobytu v pronajatém bytě, který sestává z kuchyně, dvou pokojů, balkonu a příslušenství; celková plocha bytu činí 48,17 m². Z výpočtového listu, který byl zpracován správou nemovitosti Bytovou společností S. s.r.o. vyplývá, že žadatel hradí měsíčně částku 4 960 Kč (pronájem inventáře, nájemné, vodné a stočné, teplo, ohřev TZU, osvětlení společných prostor, úklid), a byt kromě žadatele užívají ještě další dvě osoby.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 8.1.2008; žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje dne 4.12.2013. Aby žadatel tuto podmínku splňoval, musí mít nejen ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt, ale také fakticky se po tuto dobu zde převážně zdržovat. Žadatel nedoložil žádné doklady, ze kterých by bylo patrné, že se na území České republiky převážně zdržuje. Žadatel prohlásil při jednání na Ministerstvu vnitra dne 29.4.2015 a opětovně dne 16.9.2015, že se na území České republiky převážně zdržuje, a doplnil, že v zahraničí (Krym) pobývá maximálně 1 až 4 měsíce každý rok.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 6.1.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení dotyčné osoby. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 4.12.2013 před Krajským úřadem Středočeského kraje v Praze v souladu

s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť jako samoplátce pojistného, veden v kategorii osob bez zdanitelných (započitatelných příjmů), měl sám povinnost hradit platby pojistného ve stanovené měsíční výši. Žadatel jako samoplátce pojistného platbu pojistného za období 4/2010 ve výši 1 080 Kč uhradil se zpožděním 204 dní dne 30.11.2010. V návaznosti na zvýšení minimální mzdy z 8 500 Kč na 9 200 Kč se od 1.1.2015 se změnilo i měsíční pojistné pro OBZP z 1 148 Kč na 1 242 Kč. Žadatel tuto změnu včas nezaznamenal, a v roce 2015 měl vykázán nedoplatek pojistného ve výši 94 Kč, a to po dobu tří následujících měsíců, tj. ke dni 9.2.2015, ke dni 9.3.2015 a ke dni 8.4.2015. V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění vyměřila zdravotní pojišťovna žadateli za rok 2010 penále ve výši 110,16 Kč, které žadatel uhradil dne 14.4.2011. Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České

republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je rozhodující poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. V této souvislosti Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému, řádné fungování tohoto systému a tím i zdravotní péče je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje.

Státní občanství je charakterizováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána nejen dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat, ale i vazbami sociálními, rodinnými a pracovními. Žadatel ačkoliv žije na území České republiky od roku 2002, nikdy zde nebyl v pracovním poměru, nepodnikal zde jako fyzická osoba, a v obchodní společnosti s.r.o. je pouze jedním ze společníků. Za období od příjezdu do České republiky v roce 2002 žadatel žádným způsobem neprokázal výši a zdroje svých příjmů, na základě kterých zajišťoval finanční potřeby sebe a své rodiny. V průběhu správního řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že žadatel na území České republiky nikdy nebyl v pracovním poměru, nepodnikal ani jako fyzická osoba, ani prostřednictvím právnické osoby, v evidenci zdravotní pojišťovny byl vždy evidován jako osoba bez zdanitelných (započitatelných) příjmů. Žadatel uvedl, že má příjmy z pronájmu nemovitosti na Krymu, a z prodeje svých uměleckých děl – obrazů, a finančně je také podporován svým synem, který na Krymu ve své galerii prodává obrazy žadatele. Dále žadatel uvedl, že od listopadu 2014 dostává ze zahraničí starobní důchod ve výši 7 000 rublů. Žadatel však vůbec nedoložil doklady k pronájmu nemovitosti, nepředložil doklady k výplatě starobního důchodu a v průběhu správního řízení bylo navíc zjištěno, že své příjmy ze zahraničí jako daňový rezident nevykazuje v České republice. Žadatel nejenže neposkytl Ministerstvu vnitra potřebnou součinnost, jak mu ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, ale Ministerstvo vnitra má za prokázané, že žadatel neplní a stále neplní své povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství také na úseku daní. Žadatel nevykazuje v České republice své příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině a své příjmy z prodeje svých obrazů v zahraničí. Žadatel, ačkoliv byl vyzván Ministerstvem vnitra, nedoložil kopie přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010-2014, nájemní smlouvu z pronájmu nemovitosti v zahraničí a doklady o úhradě nájemného za pronájem nemovitosti v zahraničí, a ani se nevyjádřil ke skutečnosti, z jakého důvodu v České republice jako daňový rezident nevykazuje příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině a z prodeje svých obrazů. Žadatel je v České republice daňovým rezidentem, a to podle zákona o daních z příjmů, kde ustanovení § 2 odst. 2 citovaného zákona stanoví, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. S ohledem na existenci dvoustranné Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Kyjevě dne 30.6.1997, a která byla publikována pod č. 103/1999 Sb., v částce 38 (rozeslána dne 3.6.1999) ve Sbírce zákonů České republiky, nutno vzít v úvahu i tento právní předpis, podle něhož je jmenovaný považován dle článku 4 Smlouvy za daňového rezidenta České republiky

a jako takový je povinen uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob podáváného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i na Ukrajině. Příjmy ze zahraničí musí být v daňovém přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, u jmenovaného tedy na Ukrajině. Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, částí příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny na Ukrajině. Jestliže v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy je předmětný příjem, případně majetek, vyjmut ze zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek. Toto však bylo znemožněno, neboť žadatel nepodává na území České republiky přiznání k dani z příjmů fyzických osob.

Ministerstvo vnitra tedy nevyužilo možnosti a neprominulo žadateli splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v jeho případě nebyly shledány. Žadatel porušil povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku veřejného zdravotního pojištění, a opakovaně a dlouhodobě porušuje předpisy na úseku daní, a tento stav stále trvá. Žadatel jako daňový rezident, mající na území České republiky trvalé bydliště, a mající příjem ze zahraničí (a tento příjem je předmětem daně z příjmů fyzických osob), je povinen podávat daňové přiznání jako fyzická osoba. Předmětem daně z příjmů fyzických osob je i příjem z pronájmu nebo podíly na zisku, a příjem z prodeje uměleckých předmětů, a pokud jsou žadatelovy hrubé příjmy z podnikání, pronájmu a další příjmy podle § 7 až 10 zákona o dani vyšší než 6 000 Kč, je jeho povinností daňové přiznání podat.

Dle názoru Ministerstva vnitra je tedy nezbytné v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude také plnit povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů nejen na úseku veřejného zdravotního pojištění, ale především na úseku daní, které žadatel porušuje závažným způsobem tím, že jako daňový rezident na území České republiky nepodává přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností, například ohledně získávání finančních prostředků. Ministerstvo vnitra přihlédlo také ke stanovisku Krajského řadu Středočeského kraje ze dne 26.2.2014, ve kterém úřad nemá k udělení státního občanství České republiky námitky, pokud budou splněny všechny zákonné podmínky podle § 7 zákona o státním občanství, k čemuž na straně žadatele nedošlo, neboť porušil své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění a závažným způsobem porušil a stále porušuje předpisy na úseku daní.

Na základě posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky ve výše uvedeném kontextu se Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadateli české státní občanství neudělí. Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských. Lze odkázat také na čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb., podle něhož cizinci požívají v České republice práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům. Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž

na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ústavní soud dále ve svém usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, a žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky tak nevyhovělo. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková
JUDr. Dana Koudelková
ministrský rada

